

[N. P. Nielsen.]

der ydedes 97 eller 95 pCt. af Lønnen, men paa den anden Side mentes det, at det for Tjenestemanden var af nogen Betydning, at han følte, at han ydede Bidrag til sin Pension, og da Spørgsmaalet gled ind i den store Forhandling om det endelige Forlig, enedes man om de 5 pCt. Til Gengæld enedes man ogsaa om en lille Forbedring i Pensionsreglerne, saaledes at Slutpensionen bliver noget større end nu.

Om Stedstillaget er der i Kommissionen ført mange og lange Forhandlinger og stillet forskelligartede Forslag. Imidlertid endte man med at blive ved det gamle System, men med lidt lavere Sats. Da det her er det eneste Sted, der er Tale om en egentlig Reduktion, kan jeg paa Socialdemokratiets Vegne tiltræde Finansministerens Udtalelse om at ville medvirke til en Ændring af dette Forhold.

Om Reguleringstillaget er forskellige Opfattelser naturligvis ogsaa kommet til Orde i Kommissionen, og visse Tjenestemandsgupper har slaaet til Lyd for, at disse Tillæg helt skulde falde bort og indarbejdes i den faste Løn. Heller ikke herom har der naturligvis kunnet opnaas Enighed. Der har været henvist til, at man i Arbejdernes Overenskomster i de senere Aar er gaaet bort fra Pristallet. Men man maa her se paa, at Arbejderoverenskomsterne meget ofte har en kort Tidsbegrænsning, medens det, naar Staten lovgiver om Lønningsforholdene for sine Tjenestemænd, formentlig er paa længere Sigt, og det maa formentlig, saaledes som Prisforholdene er, være rimeligt, at man bibeholder et Reguleringstillæg. Et saadant tilsigter jo en Forenkling af det nuværende System, hvorefter der baade ydes Dyrtids- og Konjunkturtillæg. Disse to Tillæg foreslaas nu sammen draget i det nye Reguleringstillæg, og som det fremgaar af Kommissionens Betænkning (Bil. 4), vil Beløbene paa det nærmeste ganske svare til hinanden. Den fremtidige Regulering skal ske paa ganske samme Grundlag som hidtil, men navnlig for at lette Administrationens Arbejde er det foreslaaet, at Reguleringen kun foretages 1 Gang om Aaret paa Grundlag af Priserne pr. Januar Maaned, hvorved bl. a. ogsaa opnaas, at Perioden for Reguleringstillaget falder sammen med Finansaaret. Af de i § 91 fastsatte Sats for Reguleringstillaget vil det ses, at der fremtidig er skabt ganske ensartet Fald eller Stigning, svarende til Udgiftstallet og saaledes indrettet, at et Udgiftstal paa 1 907 Kr. medfører fuldstændigt Bortfald af Reguleringstillaget.

Ved det gamle Konjunkturtillæg var Forholdet ganske vist det, at Dyrtidstillægets Bortfald ikke automatisk medførte Bortfald af hele Konjunkturtillaget, idet der blev tilbage en Rest paa 40 pCt. af det oprindelige Beløb eller i Penge ca. 12 Mill. Kr. Imidlertid kan der ikke være Tvivl om, at denne Rest ikke kunde forventes at blive staaende uanfættet under fortsat Prisfald, men man maatte ved særlig Hjemmel træffe Bestemmelse om eventuelt Bortfald af dette Restbeløb. For at undgaa at fremkomme med en saadan særlig Lov har Kommissionen indlagt dette Beløb i Reguleringstillaget, saaledes at hele Konjunkturtillaget nu bortfalder samtidig med Dyrtidstillaget. Til Gengæld har man udstrakt den Periode, hvori Reguleringstillaget opretholdes, noget ud over, hvad der hidtil har været gældende. Efter de nugældende Regler vilde Dyrtidstillaget bortfalde helt ved Udgiftstal under 2115, medens det nye Reguleringstillæg først bortfalder, naar Udgiftstallet naar ned under 1907.

Gennem de senere Aar har der fra Tjenestemandskredse lydt Klage over de bestaaende Avancementsforhold, og for Lønningskommissionen blev det derfor et af de vigtigste Problemer at undersøge dette Forhold nøje. Ude i det private Erhvervsliv ordner dette Forhold sig som oftest gennem Aftaler, saaledes at kvalificeret Arbejde, Dygtighed og Energi faar sin naturlige Belønning, men for Statens ca. 30 000 Tjenestemænd kan noget saadant ikke lade sig gøre. Man maa derfor klassificere Arbejdet og fastsætte Vilkaar for Avancement, men man tilstræber sikkert ved Avancement at tage Hensyn til Kvalitetsarbejde, Dygtighed og Energi. Fra de forskellige Administrationer er Ønsker i den Henseende holdt tilbage i flere Aar af Hensyn til den forestaaende Lønningsrevision.

Jeg skal ikke nærmere komme ind paa at nævne de enkelte Stillinger, der er oprykket i anden Lønningsklasse, men skal herom henvide til Kommissionens Bemærkninger til de enkelte Afdelinger, hvor der for hver enkelt Stilling er anført den saglige Begrundelse, der har medført, at Kommissionen har foreslaaet disse Avancementsstillinger. Det er naturligvis særlig indenfor de 3 store Etater, at de mange nye Avancementsstillinger fremkommer. Der bliver herefter 25 nye Overkontrolører, 100 Kontrolører og 287 Overassistenter. Med denne Ordnings Gennemførelse har man sikkert bragt Spørgsmaalet om Avancementsmisøren for Etaternes Assisterer endeligt ud af Verden.